

РЕШЕНИЕ

№ 25431

гр. София, 29.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 15 състав,
в публично заседание на 05.11.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Росица Цветкова

при участието на секретаря Антонина Митева, като разгледа дело номер **7929** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от ДОПК.

Образувано е по жалба на Р. Л. К. от [населено място], ЕГН [ЕГН], срещу Ревизионен акт № Р - 22221423004 508-091-001/27.03.2024 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП - [населено място], поправен с РА № П 22000124061812-003-001/ 01.04.2024, в частта потвърдена с решение № 813/14.06.2024 г. на директора на дирекция „ОДОП“ – С., с която на основание чл. 19, ал. 2 от ДОПК е ангажирана отговорността на Р. Л. К. за задължения на „САРА РУСАНА КОНСУЛТИНГ ГРУП“ ООД за както следва: данък върху доходите на физическите лица от трудови и приравнени на тях правоотношения за периоди м. 03.2019 г. – 792.41лв. главница и 421.33лв. лихви, и м. 04.2019 г. – 872.79лв. главници и 456.31лв. лихви, ДДС за периоди за м. 03.2019 г. – 2352.70лв. главница и 1682.79лв. лихви, и м. 04.2019 г. – 2978.93лв. главница и 1568.21лв. лихви, вноски за ДОО - за осигурители за периоди м. 03.2019 г. – 1160.70лв. главница и 739.23лв. лихва, и м. 04.2019 г. – 1950.69лв. главница и 1019.86лв. лихви, вноски за здравно осигуряване -

за осигурители за периоди м. 03.2019 г. – лихви в размер на 6.79, и м. 04.2019 г. – 88.31лв. главница. Жалбоподателят счита, че РА не е съобразен с материалния закон, тъй като не са били налице основания за ангажиране на нейната отговорност, поради което моли съдът да го отмени. По подробно изложени съображения се прави искане съдът да отмени РА и да ѝ присъди разноските по делото.

Ответникът по жалбата – директорът на дирекция „ОДОП” – [населено място] при ЦУ на НАП, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата. Моли обжалваният РА да бъде оставен в сила като правилен и законосъобразен по мотивите, изложени в решението на решаващия орган. Прави се искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в полза на Дирекция „ОДОП” – [населено място].

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Производството по издаване на обжалвания РА е започнало въз основа на ЗВР № Р-22221423004308-020-001/20.07.2023г., изменена със заповеди от 16.11.2023г. и от 13.12.2.23г., издадени от Г. И. М., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощен да възлага ревизии със Заповед № РД-01-849/31.10.2022г. на директора на ТД на НАП – [населено място]. Възложената ревизия е с предмет установяване на отговорност в частност и за данък върху доходите на физическите лица от трудови и приравнени на тях правоотношения за периоди м. 03.2019 г. и м. 04.2019 г. за ДДС за периоди за м. 03.2019 г. и м. 04.2019 г., за вноски за ДОО - за осигурители за периоди м. 03.2019 г. и м. 04.2019 г., и за вноски за здравно осигуряване - за осигурители за периоди м. 03.2019 г. и м. 04.2019 г., С посочената първоначална заповед е определен ревизиращият екип и срокът на завършване на ревизията - 3 месеца, считано от датата на връчване на ЗВР. Заповедта за възлагане на ревизията от 20.07.2023г. е съобщена на субекта на ревизията по електронен път на 17.08.2023г. С последващите заповеди е допълван обхватът на ревизията и е удължаван срокът на ревизията – на два пъти с по един месец.

Резултатите от ревизията са обобщени в ревизионен доклад №Р-22221423004308-092-001/29.01.2024 г., връчен електронно на 01.02.2024 г. По констатациите в доклада жалбоподателят е подал възражение, което е прието за неоснователно. Издаден е РА № Р-22221423004308-091-001/27.03.2024 г., от органа

възложил ревизията и от ръководителя на ревизиращия екип, поправен с РА за поправка № П-22000124061812-003-001/01.04.2024 г.

С поправения РА е установена отговорност по чл. 19, ал. 1 и ал. 2 от ДОПК на Р. Л. К. за задължения на „САРА РУСАНА КОНСУЛТИНГ ГРУП“ ООД за корпоративен данък за 2020 г.; за данък върху доходите на физическите лица от трудови и приравнени на тях правоотношения за периоди от м. 03.2019 г. до м. 07.2019 г.; за ДДС за периоди от м. 03.2019 г. до м. 09.2019 г., м. 11.2019 г., м. 01.2020 г. и м. 10.2020 г.; за вноски за ДОО - за осигурители за периоди от м. 03.2019 г. до м. 07.2019 г., вноски за здравно осигуряване - за осигурители за периоди от м. 03.2019 г. до м. 07.2019 г.; вноски за УПФ - за осигурители за периоди от м. 03.2019 до м. 07.2019 г.; ведно с установените лихви, за вноски за здравно осигуряване - за осигурители за период м. 03. и 04.2019 г., ведно с установените лихви.

С Решение № 813/14.06.2024 г. директорът на дирекция „ОДОП“ [населено място] при ЦУ на НАП е потвърдил РА в една част с коригиращи мотиви, в една част го е изменил и в една част го е отменил. Решение № 813/14.06.2024 г. е издадено по заместване от ж. Б. – началник отдел „Обжалване“ на ДОДОП, на когото е възложено да замества титуляра Е. П. при отсъствието ѝ от 14.06.2024г. до 17.06.2024г. По делото са представени доказателства, от които е видно, че на 14.06.2024г. П. е имала право да отсъства от работа поради отпуск.

П. РА е потвърден само в частта, с която е установена отговорност по чл. 19, ал. 2 от ДОПК на Р. Л. К. за задължения на „САРА РУСАНА КОНСУЛТИНГ ГРУП“ ООД за данък върху доходите на физическите лица от трудови и приравнени на тях правоотношения за периоди м. 03.2019 г. – 792.41лв. главница и 421.33лв. лихви, и м. 04.2019 г. – 872.79лв. главници и 456.31лв. лихви, ДДС за периоди за м. 03.2019 г. – 2352.70лв. главница и 1682.79лв. лихви, и и м. 04.2019 г. – 2978.93лв. главница и 1568.21лв. лихви, вноски за ДОО - за осигурители за периоди м. 03.2019 г. – 1160.70лв. главница и 739.23лв. лихва, и м. 04.2019 г. – 1950.69лв. главница и 1019.86лв. лихви, вноски за здравно осигуряване - за осигурители за периоди м. 03.2019 г. – лихви в размер на 6.79, и за м. 04.2019 г. – 88.31лв. главница.

Решението е съобщено на 17.06.2024г., а жалбата до съда е подадена на 01.07.2024г.

Във връзка с издадения РА, в частта, потвърдена с решението на по делото се

установява следното:

Р. Л. К. е управител и едноличен собственик на капитала на „САРА РУСАНА КОНСУЛТИНГ ГРУП“ ЕООД в периода от 01.01.2019 г. до 19.11.2019 г.

Въз основа на подадени данъчни декларации и декларации обр. 6, „САРА РУСАНА КОНСУЛТИНГ ГРУП“ ЕООД има установени и изискуеми публични задължения за данъци и осигуровки, в частност, както следва: данък върху доходите на физическите лица от трудови и приравнени на тях правоотношения за периоди м. 03.2019 г. – 792.41лв. главница и 421.33лв. лихви, и м. 04.2019 г. – 872.79лв. главници и 456.31лв. лихви, ДДС за периоди за м. 03.2019 г. – 2352.70лв. главница и 1682.79лв. лихви, и м. 04.2019 г. – 2978.93лв. главница и 1568.21лв. лихви, вноски за ДОО - за осигурители за периоди м. 03.2019 г. – 1160.70лв. главница и 739.23лв. лихва, и м. 04.2019 г. – 1950.69лв. главница и 1019.86лв. лихви, вноски за здравно осигуряване - за осигурители за периоди м. 03.2019 г. – лихви в размер на 6.79, и м. 04.2019 г. – 88.31лв. главница.

От справка за проучено имуществено състояние на дружеството се установява, че „САРА РУСАНА КОНСУЛТИНГ ГРУП“ ЕООД не притежава каквото и да било имущество или активи, а в същото време публичните му задължения 04.11.2022г. са в общ размер на 77 523.23лв.

От събраните в хода на ревизионното производство се установява, че за събирането на задълженията на дружеството е образувано изпълнително дело №[ЕИК]/2019г. на 12.08.2019г. С постановление за налагане на обезпечителни мерки е наложен запор на дружеството върху налични и постъпващи суми по банкови сметки на дружеството на 19.08.2019г., за който управителят на дружеството е уведомен на 01.10.2019г.

От извлечението за движението по банковата сметка в лева на Р. Л. К. в „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД, IBAN [банкова сметка], приложено като доказателство по преписката, се установява, К. е получила от банковата сметка на „САРА РУСАНА КОНСУЛТИНГ ГРУП“ ООД девет превода в общ размер на 16 500,00 лв. Преводите са с основание „krastkosrochen zaem“, „za razhodi“, „zaem“ и „заем“ и са както следва: на 03.05.2019 г., 09.05.2019 г. и 23.07.2019 г. - по 1 000,00 лв.; на 17.05.2019г., 17.06.2019 г. и на 15.07.2019 г. - по 3 000,00 лв.; на 19.06.2019 г. и 24.07.2019 г. - по 2 000,00 лв. и на 23.07.2019 г. - 500,00 лв.

Р. Л. К. е лицето, което е оперирало с паричните средства от банковата сметка на „САРА РУСАНА КОНСУЛТИНГ ГРУП“ ООД, от която са наредени преводите. Не е налице връщане на сумите или да е доказано, че парите са били наредени по сметка на жалбоподателката във връзка с дейността на дружеството.

С оглед установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена от надлежната страна, в срока по чл.156 от ДОПК и след изчерпване възможността за обжалване по административен ред, поради което същата е допустима.

Обжалваният акт е издаден от компетентен орган, в предвидената от закона форма, при липса на процесуални нарушения. Предвид установеното от фактическа страна съдът приема, че ревизионният акт в оспорената част е съобразен с материалния закон, като основанията за този извод са следните:

Нормата на чл. 19, ал. 2 ДОПК определя, че управител, член на орган на управление, прокурист, търговски представител, търговски пълномощник на задължено юридическо лице по чл. 14, т. 1 и 2 носи отговорност за непогасените задължения на задължено юридическо лице по чл. 14, т. 1 и 2, когато недобросъвестно извърши едно от следните действия, в резултат на което имуществото на задълженото лице е намаляло и по тази причина не са погасени задължения за данъци и/или задължителни осигурителни вноски: 1. извърши плащания в натура или в пари от имуществото на задълженото лице, представляващи скрито разпределение на печалбата или дивидент, или отчужди имущество, включително предприятието, на задълженото лице безвъзмездно или по цени, значително по-ниски от пазарните; 2. извърши действия, свързани с обременяване с тежести на имуществото на задълженото юридическо лице за обезпечаване на чужд дълг и то бъде осребрено в полза на третото лице.

Тълкуването на разпоредбата налага извод, че същата има следните елементи на фактическия състав:

1. Субект на отговорността - управител, член на орган на управление, прокурист, търговски представител, търговски пълномощник.
2. Наличие на задължение на лице по чл. 14, т. 1 или 2 ДОПК.
3. Извършване на определено действие – а/ извършени плащания в натура или в пари

от имуществото на задълженото лице, представляващи скрито разпределение на печалбата или дивидент; б/ отчужди имущество, включително предприятието, на задълженото лице безвъзмездно или по цени, значително по-ниски от пазарните; в/ извърши действия, свързани с обременяване с тежести на имуществото на задълженото юридическо лице за обезпечаване на чужд дълг и то бъде осребрено в полза на третото лице.

4. Действието следва да е извършено недобросъвестно – лицето, което го е извършило, да е знаело за наличието на публични задължения за данъци или задължителни осигурителни вноски и да е извършило действието с цел намаляване на имуществото на задълженото юридическо лице.

5. Причинно - следствена връзка между извършеното действие, намаляване на имуществото на задълженото лице и невъзможността да бъдат погасени задължения.

6. Граници на отговорността – отговорността за непогасените задължения по ал. 2 и 3 е до размера на извършените плащания, съответно до размера на намалението на имуществото.

Посочените елементи по т.1, т. 2 и т. 6 (относно размерът на извършените преводи от сметката на дружеството и определените граници на отговорността, които се вменят в него) не са спорни по делото. Спорните въпроси по делото са дали чрез наредените парични преводи от сметката на дружеството към своя сметка, жалбоподателката е извършила плащане в пари от имуществото на задълженото лице, представляващо скрито разпределение на печалбата, дали това действие е извършено със съзнанието, че дружеството е имало непогасени публични задължения за данъци или задължителни осигурителни вноски и с цел намаляване на имуществото на юридическото лице и доколко е налице причинно-следствена връзка между извършеното действие, намаляването на имуществото на задълженото лице и невъзможността да бъдат погасени задължения.

В тази връзка съдът съобрази следното: безспорно като управител на дружеството в периода 05. – 07.2019г. жалбоподателката е била наясно с обстоятелството, че дружеството е имало непогасени публични задължения за данъци или задължителни осигурителни вноски за периоди м. 03. и 04.2019г., тъй като тези задължения са установени въз основа на декларации, подадени от името на дружеството. ДОПК не

съдържа дефиниция на "Скрито разпределение на печалба". Такава е дадена чрез нормата на § 1, т. 5 от ЗКПО. Регламентирано е, че скрито разпределение на печалба представляват в частност сумите, несвързани с осъществяваната от данъчно задълженото лице дейност или превишаващи обичайните пазарни нива, начислени, изплатени или разпределени под каквато и да е форма в полза на акционерите, съдружниците или свързани с тях лица, с изключение на дивидентите по т. 4, букви "а" и "б". Към 05. – 07.2019г. жалбоподателката е едноличен собственик на дружеството и затова съдът приема, че извършените в този период преводи от сметката на дружеството по нейната сметка в общ размер на 16 500лв., без да бъдат върнати, представляват скрито разпределение на печалбата. С оглед естеството на извършеното действие – превод от банковата сметка на дружеството по сметката на жалбоподателката, наредено от самата жалбоподателка, то несъмнено това действие е било извършено с цел намаляване на имуществото на юридическото за сметка на имуществото на жалбоподателката и е налице пряка причинно-следствена връзка между извършеното действие, намаляването на имуществото на задълженото лице и невъзможността да бъдат погасени публичните задължения на дружеството, тъй като дружеството не разполага с други активи.

По изложените съображения съдът приема, че са били налице основания за ангажиране на отговорността на жалбоподателката на основание чл. 19, ал. 2 от ДОПК за непогасени публични задължения на дружеството в общ размер на главници и лихви от 16 091.05лв. П. РА в оспорената част е законосъобразен и жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на делото претенцията за заплащане на разноски от страна на процесуалния представител на ответника по жалбата следва да се постави на обсъждане. Материалният интерес по делото е 16 091.05лв. На основание чл. 161 от ДОПК във връзка с чл. 8 и чл. 7, ал. 2, т. 2 от Наредба № 1 от 2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, жалбоподателката следва да плати на Дирекция "ОДОП" - [населено място] при ЦУ на НАП разноски по делото в размер на 1848.19лв. за юрисконсултско възнаграждение.

По изложените съображения и на основание чл.160, ал.1 от ДОПК, чл. 161, ал.1 и

Административен съд – [населено място],

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Р. Л. К. от [населено място], ЕГН [ЕГН], срещу Ревизионен акт № Р - 22221423004 508-091-001/27.03.2024 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП - [населено място], поправен с РА № П 22000124061812-003-001/01.04.2024, в частта потвърдена с решение № 813/14.06.2024 г. на директора на дирекция „ОДОП“ – С., с която на основание чл. 19, ал. 2 от ДОПК е ангажирана отговорността на Р. Л. К. за задължения на „САРА РУСАНА КОНСУЛТИНГ ГРУП“ ООД за както следва: данък върху доходите на физическите лица от трудови и приравнени на тях правоотношения за периоди м. 03.2019 г. – 792.41лв. главница и 421.33лв. лихви, и м. 04.2019 г. – 872.79лв. главници и 456.31лв. лихви, ДДС за периоди за м. 03.2019 г. – 2352.70лв. главница и 1682.79лв. лихви, и м. 04.2019 г. – 2978.93лв. главница и 1568.21лв. лихви, вноски за ДОО - за осигурители за периоди м. 03.2019 г. – 1160.70лв. главница и 739.23лв. лихва, и м. 04.2019 г. – 1950.69лв. главница и 1019.86лв. лихви, вноски за здравно осигуряване - за осигурители за периоди м. 03.2019 г. – лихви в размер на 6.79лв., и м. 04.2019 г. – 88.31лв. главница. ОСЪЖДА Р. Л. К., ЕГН [ЕГН], да плати на Дирекция "ОДОП" - [населено място] при ЦУ на НАП разноски по делото в размер на 1848.19лв. за юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 –дневен срок от съобщаването му на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: